

JENNIFER VANDERPOOL

VISAR "SAGOBERÄTTELSE" OCH VÄLJER PETER CONDU

25 SEPTEMBER -31 OKTOBER 2010

Jennifer Vanderpool

Jennifer Vanderpools "Sagoberättelser" är en installation som innehåller skulpturer, animationer samt även konstnärens urval av material från Designarkivets samlingar, där hon speciellt har intresserat sig för skisser och textilier gjorda av formgivaren Peter Condu (1945-1986).

Bauhaus grundare Walter Gropius har sagt att "Arkitekter, målare och skulptörer måste på nytt lära sig att förstå den komplexa karaktären hos en byggnad, både då den ses som helhet och i sina beståndsdelar. Låt oss

tillsammans drömma om, skapa och uppfinna en ny framtida struktur som

i en och samma enhet innefattar arkitektur, skulptur och måleri, och som en dag kommer att stiga upp mot himlen från miljontals arbetares händer som en ny världsåskådning".

En kavalkad av blommor exploderar i alla riktningar, sprider sin visuella extravagans i en utsirad, genomarbetad, övärld bestående av kakformar, konstgjorda glassliknande skapelser, starkt stiliserade konstruktioner och delikat utformade objekt; alltsammans omgivet av böljande textilier. Detta kalejdoskop av mintgrönt, tropiskt mörkrosa, sockrigt gredelint, silver, elektriskt blått och dess barockliknande gytter av motiv och objekt som består av kommersiella produkter, naturmotiv, eller rena fantasiskapelser, kan varken beskrivas som spirituellt eller organiskt, varken förförande eller frånstötande. Att säga att de visar hur mekanismerna för habegär skapas är en underdrift, snarare får de dem att explodera. Jennifer Vanderpool skapar en jordisk lustträdgård som på samma gång är jordnära och fylld av förlustelser, och den har inte nödvändigtvis en baksida.

Vanderpools arbete har alltid handlat om att dekonstruera lockelsen hos massproducerade konsumentprodukter, speciellt syntetiska matvaror som konfektyrer, konceptuellt kopplas samman med olika plastmaterial, vars giftiga färggrannhet har en näraliggande estetik.

Tidigare intresserade Vanderpool sig speciellt för sublimering, för begränsningarna och de skamliga nöjena i de könsstereotypa roller som konsumtionssamhället tillhandahåller, men på senare tid har hennes arbete mera handlat om den allt mer ohållbara situationen som

mänskligheten själv har orsakat och nu befinner sig i. I sina installationer använder hon utställningsrummet och korsbefruktar det med dess historia och tradition. I det här fallet använde hon sig av en hantverkare från trakten för borden och utställningspodierna, men hon blev framförallt inspirerad av Designarkivets kollektion av tyger formgivna av Peter Condu, elegant formgivning i det sena 1900-talets anda med en uttalad konsthantverkskvalitet; Condus formgivning var uppskattad internationellt av designkunniga, men hans formgivning gav honom aldrig den konstnärliga status som han eftersträfvade under sin livstid, som tragiskt nog blev alltför kort.

"Sagoberättelser" ställer en rad Bauhausinfluerade, kvasi-antropologiska

frågor som verkar skraddarsydda för Vanderpool, speciellt när man tar med i beräkningen hur design förenar natur och artificialitet, hur föremål upplevs när de skiljs från sin ursprungliga funktion, samt hur man i konstvärlden, med sin hierarkiska uppdelning av konstformer, fortfarande kan argumentera för att inget av detta egentligen borde höra hemma på ett museum. Vanderpools speciella styrka är den materiella transformationen

av marginaliserade material och användandet av det platsspecifika, vilket

innefattar den lokala historien såväl som utställningsrummet. För Bauhaus var textil en fundamental del av deras designpraktik; textilen som estetiskt medium ansågs vara särskilt väl lämpat för ändamålet att förmedla god design till massorna. Detta i tron att tillgång till god design och bättre kvalitet skulle bidra till ett bättre och mer demokratiskt samhälle, en tro

som definitivt delades av Peter Condu. Walter Gropius har sagt: "Om ditt bidrag har varit viktigt kommer det alltid att finnas någon som tar över

där du slutat och det blir ditt sätt att uppnå odödlighet". Vanderpool upptäckte Condus textilier i Designarkivets samlingar och genom att inkludera utvalda textilier i sin utställning bidrar hon med att introducera Condu för en samtida publik.

Shana Nys Dambrot, 2010

Jennifer Vanderpool

Jennifer Vanderpool's "Sagoberättelser" (Fairy Tales), is a mixed-media installation featuring original sculptures, animations, and her selections from among the sketches and textiles of designer Peter Condu (1945-1986) in the permanent collection.

Bauhaus founder Walter Gropius had dramatically asserted that, "Architects, painters, and sculptors must recognize anew and learn to grasp the composite character of a building both as an entity and in its separate parts. Together let us desire, conceive, and create the new structure of the future, which will embrace architecture and sculpture and painting in one unity, and which will one day rise toward heaven from the hands of a million workers like the crystal symbol of a new faith."

A cavalcade of flowers bursts from every direction, lavishing its optical extravagance on an elaborate archipelago of cake-molds, towering parfaits

of hyper-stylized topiaries; the whole canopied by a billowing firmament

of textiles. This kaleidoscope of minty greens, tropical dark pinks, sugary purples, silver, and electric blues and its Baroque array of images and objects from nature, industry, and pure imagination is neither spiritual nor organic, neither seductive nor repulsive. Not so much indicting the mechanisms by which desire is created as exploding them, Jennifer Vanderpool creates a garden of earthly delights that is both earthly and delightful, and doesn't necessarily have a down side.

Vanderpool's work has always been about deconstructing the appeal of mass-produced consumer goods, especially artificial, confectionary foods and the aesthetically-related technicolor toxicity of plastics. Once specifically focused on the sublimations, restrictions, and guilty pleasures of

gender roles in the domestic/consumer continuum, recently her work has been concerned with the self-created, increasingly untenable situation of humans in general. In her installations, she activates spaces with cross-pollination of historical and traditional roles. In this case, she commissioned a local craftsman for the tables and stands, but was deeply inspired by the museum's collection of Condu fabric pieces;

spritely, elegant, late 20th-century works with a pronounced fine-art flair that did very well internationally on the architecture and design circuit, but never garnered Condu the solid fine-art pedigree he perhaps sought in his tragically short lifetime.

“Fairy Tales” asks the kind of Bauhaus-style, quasi-anthropological questions tailor-made for Vanderpool, especially when you factor in ideas about how design might unify nature with artifice, how objects are experienced when divorced from any intended functions, and how a mainstream art-world hierarchy might still argue that none of this “belongs” in a museum. Vanderpool’s special strengths are the material transformation of marginal materials and a practice of site-specificity that extends to local history as well as exhibition space. At the Bauhaus, textiles were an integral aspect of their integrated design practice, conceived of as an aesthetic vehicle particularly well-suited to getting good design to the masses in the belief that access to a better-quality material world might prompt a more democratic society; a belief certainly shared by Condu, the project’s Muse. Walter Gropius also once said, “If your contribution has been vital there will always be somebody to pick up where you left off, and that will be your claim to immortality.” Vanderpool discovered Condu’s textiles in the Designarkivet collection and by including pieces in her exhibition is introducing his work to contemporary cultural production.

Shana Nys Dambrot, 2010

Biography

Jennifer Vanderpool is a Los Angeles based artist who creates large scale installations that include video, animation, audio, and performative elements. Vanderpool’s working process often explores her heartland roots where she was raised to be a gritty domestic goddess. She now employs her shopping skills to gather food stuffs and landscaping goods to create multifaceted and sometimes meandering installations that comment on domesticity, constructed environments, and pop culture.

Vanderpool had exhibited at museums and galleries in the United States, Mexico, Hungary, Denmark, Sweden, and Norway. Her work has been written about in *The New York Times*, *Art Papers*, *Artweek*, *Art Ltd.*, *Angeleno*, *Atlanta Journal Constitution*, *The Houston Chronicle*, *Kansas City Star*, *Tulsa World*, *Dagens Nyheter*, *Politiken*, and *El Universal* as well as numerous other national and international publications.

Vanderpool has been awarded two International Artist Grants from the Danish Arts Council, and has also received project funding from the Andy Warhol Foundation for the Visual Arts.

Jennifer Vanderpool

Jennifer Vanderpool, konstnär som är verksam i Los Angeles, arbetar med installationer som innehåller video, animationer, ljud och performativa element. Hennes mångfacetterade installationer kommenterar företeelser som huslighet, konstgjorda miljöer och populärkultur.

Besök Jennifer Vanderpools hemsida för mer information:

<http://www.jennifervanderpool.com>